

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Joh. Jonstoni Thaumatographia Naturalis

Jonston, Jan

Amstelodami, 1661

Caput X

urn:nbn:de:bsz:31-97032

rum. Quod *Aelianus l. 14. cap. 25.* de Antaceis ait, illos ætatis progressu ad maximi Thunni in Istro accedere magnitudinem, tam pingui abdomine esse, ut laetentis scrophæ ubera ventrem eorum dicas, aspero tegi corio, ut eo perpoliantur hastæ, membrana à cerebro ad caudam tam stricta, ut ad Solem exsiccata flagelli loco esse possit, id de Husonibus accipiendum est. Eos enim magnitudine pondo quadringentorum se vidisse scribit *Vadianus in Epitome trium terra partium*. Tam timidi sunt, ut à minimis pisciculis terrentur. Cancum sequuntur tubarum, adeo, ut ex adversa accedant ripa. Tanti denique in aquis roboris, ut cauda pescatorem si percusserint, de navi deturbent, quam primum caput aquis extulere, invalidi redduntur. Vino generoso potantur, & inebriati plures dies vivunt, exportantur ad exteriores. Bibunt autem vini sextarios quatuor.

C A P U T X.

D E L U C I O & L U N A.

VEntriculum gutturi ita continuatum *Lucios* habere Albertus scribit, ut aliquando eum aviditate cibi rejiciat: permultas vero ejus esse appendices, in quibus chylus confectus seruetur, Rondelet habet observatione. Visus magnitudine insigni, qui alium insigniter grandem ventre contineret, & hic rursus murum aquaticum. Visus & alter in quo anseris pulli binii, visum denique fulicam in ejusdem reperiam ventriculo. In extrema fame terreno vescitur pabulo. Cum rana naturale dissidium habet: hinc illi sœpe ab eadem effodiuntur oculi. Vulnera sua afficta tincæ, cuius continuus comes est, sanat. Maxillæ ejus in pollinem redactæ, aurei exhibitæ pondere, calculos strangunt. Venter ei apud Anglos ad duos & amplius rescinditur digitos, & si emporem non inveniat, vulnera consuta vivatio redditur, in quo tincæ deguant. Causa quamvis amicitij tribui posuit; satius tamen:

lento quo oblepitur tinca humoris adscribere, ut poterit quo vulnus consolidari possit. Lucius Friderici Imperatoris ducentos sexaginta septem annos in quodam stagno vixisse dicitur: id ex annulli ærei quem, cum stagno eum inderet, in branchiis sub cute abdidat, inscriptione græca, colligitur; quæ talis est.
Ego sum ille pisces huic stagno omnium primus impositus per mundi Rektoris Frederici II. manus, die quinta Octobris. Fuit inventus iste annulus in capto eo lucio anno 1497 ut testatur *Conradus Celtes*, referente *Gesner*, in epistola nuncupatoria. Luna est pisces formæ pulcritudine eximius, exigua magnitudine, lata figura, idemque cyanei colotis speciem gerens, in dorso habet pinnas molles, quas dum in natando explicat, ad similitudinem Lunæ semicirculum efficit. *Aelian. ex Demostrato.* Plena Luna exsiccati & interire, ad plantasque admotum eas marcidas reddere, Cyptini pisca-tores vulgarunt.

CAPUT XI.

DE MANATI & MERULA.

Manati ingens pisces est, qui in Hispaniolæ fluminibus capit. Caput ei bovis in Istar, veletiani majus, oculi pro corporis magnitudine exigui, bini crassi pedes tanquam alæ, branchiarum loco, quibus natat, circa caput siti. Corio integritur, non squammis. Adeo magnus est, ut jugo boum opus sit ad unumvehendum. Nonnunquam quatuordecim aut quindecim pedum longitudinem superat, octo vero palmonrum crassitudinem; circa caudam strictior est, & quasi præcinctus, à qua strictura deinceps cauda longior & crassior fit. Lapidès quosdam, sive potius ossa habet in cerebro bina, parvæ pilæ palmatiæ magnitudine, aut nucis balista, ac interdum majores, pro piscium magnitudine. Autibus caret, sed eatum loco exigua foramina habet, per quæ audit. Ejus corium simile uestulati bovis corio digitum densum, cineraceo colore, varisque pilis præditum. Cauda à strictiore illa parte ad-

ex-

CA
DE MIR
& MC

*M*irup pisces bre
In mari, inq
veniam, dasibus su
captus est pisces vel
quasque peatis longe